

- tosiseikkojen arvioinnin, joka yksinomaan kansallisten viranomaisten on tuomioistuimien valvonnassa tehtävä kyseessä olevan asepalvelustilanteen luonnehtimiseksi, on perustuttava selvityskokonaisuuteen, jolla voidaan kaikkien kyseessä olevien olosuhteiden – jotka käsittävät erityisesti alkuperämaahan silloin, kun jäsenvaltiot tekevät hakemusta koskevan päätöksen, liittyvät asiaan vaikuttavat tosiseikat sekä hakijan aseman ja henkilökohtaiset olosuhteet – perusteella osoittaa, että asepalvelustilanteen johdosta väitettyjen sotarikosten tapahtuminen on uskottavaa
 - arvioinnissa, joka kansallisten viranomaisten on tehtävä, on otettava huomioon se, että aseelliseen väliintuloon on ryhdytty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston valtuutuksen nojalla tai kansainvälisen yhteisön yksimielisyyden perusteella, ja se, että operaatioita johtava valtio tai valtiot ryhtyvät toimenpiteisiin sotarikosten johdosta, ja
 - asepalveluksesta kieltäytymisen on oltava ainoa keino, jolla pakolaisaseman hakija voi välttää osallistumasta väitettyihin sotarikoksiin, ja jos hakija ei ole turvautunut menettelyyn, joka koskee asepalveluksesta kieltäytyjän aseman saamista omantunnon syiden perusteella, direktiivin 2004/83 9 artiklan 2 kohdan e alakohtaan perustuva suojele on suljettu pois, jollei mainittu hakija osoita, ettei hänen käytössään ollut hänen konkreettisesti tilanteessaan mitään tämän luonteista menettelyä.
- 2) Direktiivin 2004/83 9 artiklan 2 kohdan b ja c alakohtaan säännöksiä on tulkittava siten, että pääasiassa vallitsevan kaltaisissa olosuhteissa ei ole ilmeistä, että toimenpiteitä, jotka asevoimien jäsenen kohdistetaan hänen palveluksesta kieltäytymisensä johdosta ja joita ovat esimerkiksi vankeusrangaistuksen määrääminen tai armeijasta erottaminen, voitaisiin pitää siinä määrin kohtuuttomina tai syrjivinä, että ne kuuluvat kyseisissä säännöksissä tarkoitettuihin vainoksi katsottaviin tekoihin, kun otetaan huomioon se, että asianomainen valtio käyttää legitiimisti oikeuttaan ylläpitää asevoimia. Kansallisten viranomaisten on kuitenkin tarkastettava tämä seikka.

(¹) EUVL C 336, 16.11.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.3.2015 – Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-479/13) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Verotus — Arvonlisävero — Alennettujen verokannan soveltaminen — Digitaalisten ja sähköisten kirjojen luovuttaminen)

(2015/C 138/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Soulay ja F. Dintilhac)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: D. Colas ja J.-S. Pilczer)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: M. Jacobs ja J.-C. Halleux)

Tuomiolauselma

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 7.12.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/88/EU, 96 ja 98 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteiden II ja III sekä direktiivin 2006/112 täytäntöönpanotoimenpiteistä 15.3.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut alennettua arvonlisäverokantaa digitaalisten tai sähköisten kirjojen luovuttamiseen.

- 2) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Belgian kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 344, 23.11.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.3.2015 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-502/13) ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Verotus — Arvonlisävero — Alennetun verokannan soveltaminen — Digitaalisten ja sähköisten kirjojen luovuttaminen)

(2015/C 138/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Soulay ja F. Dintilhac)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: E. Chatziioakeimidou ja A. de Gregorio Merino)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: D. Holderer)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: M. Jacobs ja J.-C. Halleux)

Tuomiolauselma

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 7.12.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/88/EU, 96–99, 110 ja 114 artiklan, luettuna yhdessä ensin mainitun direktiivin liitteiden II ja III sekä direktiivin 2006/112 täytäntöönpanotoimenpiteistä 15.3.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut alennettua 3 prosentin arvonlisäverokantaa digitaalisten tai sähköisten kirjojen luovuttamiseen.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Belgian kuningaskunta ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 344, 23.11.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.3.2015 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH v. AOK Sachsen-Anhalt – Die Gesundheitskasse (C-503/13) ja Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

(Yhdistetyt asiat C-503/13 ja C-504/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuluttajansuoja — Tuotevastuu — Direktiivi 85/374/ETY — 1 artikla, 6 artiklan 1 kohta ja 9 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta — Sydämentahdistin ja asennettava rytmihäiriötahdistin — Tuotteen toimimattomuusriski — Henkilövahinko — Turvallisuudeltaan puutteelliseksi väitetyn tuotteen poistaminen ja korvaaminen toisella tuotteella — Toimenpiteestä aiheutuneiden kustannusten korvaaminen)

(2015/C 138/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof